

stændigheder foreligger. Såfremt førerretten tidligere har været frakendt den pågældende, kan førerretten kun gengives rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 6 år af frakendelsestiden.

En ordning, som har til formål at ansøre domfældte spritbilister til at gennemføre en nødvendig alkoholistbehandling, må indebære, at generhvervelse også bør kunne ske i tilfælde, hvor frakendelsen er sket for kortere tid end forudsat i de gældende bestemmelser i færdselslovens § 132. På den anden side følger det af behandlingskravet, at alkoholistbehandlingen skal have været overholdt igennem længere tid, for at man kan vurdere et behandlingsforløb som værende positivt. Hertil kommer, at muligheden for generhvervelse skal ses i fortsættelse af den ovenfor beskrevne ordning med udsat strafafsoning og eventuel betinget benådning under forudsætning af fortsat alkoholistbehandling. På den baggrund foreslår Justitsministeriet, at spørgsmålet om generhvervelse af førerretten kan indbringes for domstolene, når førerretten er frakendt for 3 år eller derover og halvdel af frakendelsestiden er forløbet. Frakendelsestiden skal således være 3 år eller derover for at spørgsmålet om generhvervelse før frakendelsestidens udløb kan komme på tale. Endvidere foreslås som betingelse for gengivelse af førerretten, at den pågældende kan dokumentere, at vedkommende i mindst 1 1/2 år forud for sagens indbringelse for retten har overholdt en kontrolleret behandling mod misbrug af alkohol. Det er således op til den domfældte – navnlig ved benyttelse af Kriminalforsorgens ordning med udsættelse af strafafsoningen – at sørge for gennem tilsyn og kontrolleret behandling at skabe mulighed for senere over for retten at kunne dokumentere det nødvendige kontrollerede behandlingsforløb.

Adgangen til at generhverve førerretten efter disse regler gælder dog ikke i tilfælde, hvor førerretten er frakendt for bestandig.

Justitsministeriet anmodede i december 1989 om Færdselssikkerhedskommissionens eventuelle bemærkninger til overvejelserne om at stille forslag om en ændring af færdselslovens § 132, således at domstolene får mulighed for at tilbagegive førerretten i videre omfang end i dag ved dokumenterede positive behandlingsforløb. Kommissionen udtalte i den anledning, at man er positiv over for, at der, eventuelt som forsøg, stilles forslag om en lempeligere adgang til generhvervelse af førerretten inden frakendelsestidens udløb. Færdselssikkerhedskommissionen forudsatte herved, at en sådan ordning ikke indebærer en negativ færdselssikkerhedsmæssig effekt, og anbefalede, at virkningen nøje følges.

Justitsministeriet er enig i, at der knytter sig en række usikkerhedsmomenter til en nyordning som

den foreslåede, hvorfor der er behov for at følge virkningen af en sådan bestemmelse. Ordningen bør derfor fra starten have karakter af en forsøgsordning. Justitsministeriet har tilkendegivet dette ved i lovforslagets § 2, stk. 2, at indsætte en bestemmelse, hvorefter lovens § 1, nr. 1, tages op til revision i Folketingsåret 1996-97, d.v.s. efter en femårig forsøgsperiode. Der henvises herved til lovforslagets bemærkninger til § 2, stk. 2.

3. Konfiskation

3.1. Efter straffelovens §§ 75-77a kan der bl.a. ske konfiskation af genstande, som har været brugt ved en strafbar handling. Der kan alternativt ske værdikonfiskation. Genstandskonfiskation anvendes navnlig, hvor der af generalpræventive grunde er særligt behov herfor, f.eks. på jagt- og fiskeriområdet. Indenfor færdselslovens område anvendes konfiskation næsten kun i sager om konstruktiv ændring af knallerter. Konfiskation af et motorkøretøj, der har været anvendt ved overtrædelse af færdselsloven – herunder spirituskørsel – sker i praksis kun helt undtagelsesvis. Der henvises herved til oversigten nedenfor.

I fortsættelse af de allerede iværksatte færdselssikkerhedsfremmende foranstaltninger og som led i de særlige foranstaltninger mod spirituskørsel forslås det, at der skabes en udtrykkelig hjemmel til konfiskation ved særlig grove eller gentagne overtrædelser af færdselsloven.

Spørgsmålet om konfiskation blev i Færdselssikkerhedskommissionens betænkning nr. 1157/88 nævnt som én af de mulige foranstaltninger, der kunne forventes drøftet i kommissionen på et senere tidspunkt.

På baggrund af et forslag til folketingsbeslutning om konfiskation af motorkøretøj ved spirituskørsel (B 24, folketingsåret 1989-90) har spørgsmålet om konfiskation endvidere for nylig været debatteret i Folketinget, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 2291-2352.

3.2. Formålet med at indsætte en særlig konfiskationsbestemmelse i færdselsloven, uagtet straffelovens konfiskationsregler principielt også omfatter de tilfælde, som lovforslaget tager sigte på, er at skabe mulighed for en ændring af retspraksis på dette område, således at domstolene vil anvende konfiskation af motorkøretøj i videre omfang end i dag. Efter Justitsministeriets opfattelse vil en udvidet anvendelse af konfiskation af motorkøretøjer have en ikke ringe generalpræventiv effekt, ikke blot gennem de mærkbare økonomiske følger, men i højere grad ved at sanktionen er direkte knyttet til en manglende mulig-